

مدیریت بهداشت روانی

دکتر سید محمد عباس زادگان

چکیده:

با توجه به این که سازمان از افراد با طرز تفکر و گرایش‌های متفاوتی تشکیل شده است و این افراد دارای زمینه‌های خانوادگی متفاوتی می‌باشند. مدیریت هر سازمان باید با تسلط بر دانش بهداشت روانی و انجام آن، محیطی مناسب در سازمان را پی‌ریزی نماید.

رهنمودهای این مقاله مدیران سازمان‌ها را یاری می‌دهد تا با کسب اطلاعات لازم در زمینه بهداشت روانی و تلاش در زمینه ایجاد یک سازمان سالم، محیطی را فراهم آورند تا باعث تشدید و ایجاد بیماری‌های روانی نگردد. این مقاله طوری تدوین شده که مدیران پر مشغله، به راحتی آن را مرور کنند.

تعريف بهداشت روانی:

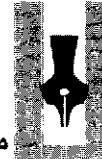
از بهداشت روانی تعاریف زیادی شده است که در حد این مقاله به برخی از آنها اشاره می‌شود. سازمان بهداشت جهانی در تعریف بهداشت روانی یا سلامت فکر اعتقاد دارد. سلامت فکر عبارتست از قابلیت ارتباط موزون و هماهنگ با دیگران. تغییر و اصلاح محیط فردی و اجتماعی و حل تضادها و تمایلات شخصی به طور منطقی، عادلانه و مناسب.

تأکید این تعریف بر سازگاری با دیگران و محیط زندگی آنان است. کاپلان و بارون می‌گویند بهداشت روانی حالت خاصی از روان است که سبب بهبود، رشد و کمال شخصیت انسان می‌گردد و به فرد کمک می‌کند که با خود و دیگران سازگاری داشت باشد.

کاپلان و بارون علاوه بر موضوع سازگاری، به جنبه کیفی رشد و کمال شخصیت و به تعادل رسیدن آن توجه می‌کنند.

مزلو روشناس معاصر بانگاهی ژرف‌تر و در ارتباط با کانونی ترین عامل اساسی انسان یعنی تأمین نیازها و درنهایت شکوفایی استعدادها معتقد است که سلامت روان شکوفا شدن سرشت انسانی، تحقق یافتن استعدادهای بالقوه و رشد به سمت کمال است. در حقیقت، مزلو بهداشت روانی را حاصل تأمین نیازها و شکوفا شدن استعدادهای ذاتی انسان‌ها می‌داند.

آریک فروم در کتاب «جامعه سالم» سلامت فکر را نیل به بلوغ بر اساس خصوصیات و قوانین طبیعت آدمی می‌داند. به عبارت دیگر، زندگی طبیعی و

- ویژگی های سازمان ناسالم:**
- ۱- مدلیران باید سعی کنند در سازمان محیط حاکی از صمیمیت و صفات وجود آورند ترتیبی بدنهند که رفتار خالصانه و از روی ارزش و احترام به دیگران حاکم شود.
 - ۲- کارکنان در مؤسسه، شاهد مشکلات مختلف هستند اما کاری در حدی روشن است.
 - ۳- کارکنان در مؤسسه، شاهد مشکلات مختلف هستند اما کاری در مورد اصلاح آن صورت نمی پذیرد.
 - ۴- داشتن عنوان و مقام در سازمان از انجام کار مهمتر است.
 - ۵- افراد سطح بالای مؤسسه سعی دارند کلیه تصمیمات را در کنترل خود داشته باشند.
 - ۶- مدیران در برنامه ریزی احساس تهابی و عدم پشتیبانی می کنند.
 - ۷- ابتکارات با دیده تردید مورد بررسی است.
 - ۸- عقاضات و خواسته های منطقی کارکنان سطوح پایین تر سازمان مورد توجه و احترام قرار نمی گیرد.
 - ۹- به نیازهای شخصی و روابط انسانی به عنوان مسائل حاشیه ای نگاه می شود.
 - ۱۰- کارکنان با یکدیگر بجای رقابت، برخورد می کنند.
 - ۱۱- هر گاه بحرانی موقعیت مؤسسه را در خطر قرار دهد، افراد خود را کنار می کشند.
 - ۱۲- ابه تضاده انه تنها توجه نمی شود، بلکه رویه افزایش و گسترش است.
 - ۱۳- هیچ نوع انتقاد سازنده در ارتباط با عدم پیشرفت کارها انجام می گیرد. انتقادها شکل برون ریزی روانی دارد.
 - ۱۴- کارکنان احساس می کنند در چارچوب شغلی خود محبوس شده اند و از خود ناراضی هستند.
 - ۱۵- مدیریت و به ویژه رهبری در مؤسسه به صورت از پیش تجویز شده ای اعمال می شود.
 - ۱۶- در شرکت با هر کس اشتباه کند برخورد می شود.
 - ۱۷- ساخت سازمانی، خط مشی ها و دستور العمل ها دست و پای مؤسسه را برای کار سازنده بسته است.
 - ۱۸- شاخص های بهداشت روانی و شخصیت سالم:
 - ۱- توان برقراری رابطه با دیگران وجود دارد.
 - ۲- داشتن عواطف و احساسات متعادل و قدرت ارزیابی مقدورات کارکنان به وضوح دیده می شود. - ۱۹- راهکارهای تأمین بهداشت روانی:
 - ۱- مدیران باید نسبت به تأیین نیازهای کارکنان حساسیت نشان دهند و نیازهای افراد را بشناسند و بعد زمینه های تأمین آنها را فراهم سازد.
 - ۲- مدیران باید جو سازمانی محل کار خود را اصلاح کنند.
 - ۳- عدهه ترین حالات سازمانی عبارتند از: حالات: سرد، گرم، پذیرا، ناپذیرا مطمئن، صمیمی. هر کدام شاخص سلامت یا عدم سلامت است.

